

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/557/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213219291
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1213219291.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: H. Y., J. 9, Bratislava, proti odporcovi: Bytoservis spol. s r.o., Bachova 7, Bratislava, IČO: 30 775 817, o splnenie povinnosti a o zaplatenie 2.000,- eur, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 24.7.2013, č.k. 12C/130/2013 - 9, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 24.7.2013, č.k. 12C/130/2013 - 9, z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd návrh navrhovateľa odmietol podľa § 43 ods. 2 O.s.p. s tým, že ani po doplnení podania navrhovateľom nie je súdu jasné, o čom má konať. Podľa súdu domáhanie sa prístupnenia údajov o hospodárení bytov nie je zrozumiteľné a ani vykonateľné. Z návrhu navrhovateľa nie je zrejmý právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, pričom navrhovateľ súdu nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že odporca vykonáva správu domu, kde sa nachádza byt navrhovateľa, čím nepreukázal pasívnu legitímáciu odporcu, t.j. že odporca je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktorej sa má konať. Taktiež odporca neopravil svoje podanie v časti, kde bol súdom zaviazaný, aby uviedol, resp. špecifikoval nehnuteľnosť - bytový dom, o ktorý ide. Na výzvu súdu mal navrhovateľ špecifikovať vlastníkov bytov, pričom navrhovateľ ich označil len menami bez dátumov narodenia a konkrétnej adresy.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ s tým, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nezrozumiteľné, vecne neodôvodnené a právne neopodstatnené. Vykol súdu, že uniká spod povinností vyplývajúcich z ust. § 2 a § 6 O.s.p.. Navrhovateľ je presvedčený, že jeho podanie spolu s doplnením, naplňujú obsah požiadaviek na konanie pred súdom. Celkový postoj odporcu považuje navrhovateľ za urážlivý a podceňujúci vlastníkov bytov, pričom odporca vnáša do hospodárenia s bytmi neprehľadnosť, ktorá znemožňuje robiť následnú kontrolu. Zdôraznil, že mu odporca odmietol poskytnúť požadované údaje podľa § 11 ods. 6 zák. č. 182 /1993 Z.z. s odôvodnením, že obsahujú osobné údaje. Navrhovateľ to považuje za absolútne neodôvodnené a urážlivé, pretože prakticky degraduje poznanie navrhovateľa v rozpoznávaní údajov o hospodárení s bytmi a osobných údajov. Preto sa domáha plnenia povinnosti odporcu podľa § 11 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z., a aj odškodnenia za spôsobenú urážku vo výške 2.000,- eur.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, keďže odvolanie smeruje proti uzneseniu, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Odvolací súd zdôrazňuje, že výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 O.s.p. musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd musí vykladať a používať citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v súlade

s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a používaním tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Súd musí súčasne vychádzať z toho, že sudy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.). Občianske súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 O.s.p.). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

Vychádzajúc z týchto princíпов posudzoval predmetnú vec aj odvolací súd, ktorý zo spisu zistil, že návrhom na začatie konania došlým súdu dňa 26.6.2013, sa navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporcovi poskytnúť mu hospodárske údaje súvisiace s hospodárením bytov v bytovom dome, ako aj zaplatiť navrhovateľovi 2.000,- eur. Z podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ ako vlastník bytu žaluje odporcu ako správcu bytového domu, ktorý navrhovateľovi odmietol vydať spoločné vyúčtovanie vlastníkov bytov s odôvodnením, že tieto majú charakter osobných údajov. Navrhovateľ v návrhu poukazuje na dlhodobé nerešpektovanie práv vlastníkov bytov zo strany odporcu ako správcu, ako aj na to, že spoločné vyúčtovania nákladov za byty sú nevyhnutné k tomu, aby si jednotliví vlastníci overili správnosť a objektívnosť rozúčtovania nákladov v jednotlivých položkách. Navrhovateľ považuje takýto postoj odporcu za svoju osobnú urážku.

Zo spisu ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 1.7.2013, č.k. 12C/130/2013-6 vyzval navrhovateľa, aby odstránil vady návrhu na začatie konania, resp. aby uviedol jasný, zrozumiteľný a vykonateľný petit návrhu na začatie konania, t.j. aby špecifikoval vlastníkov bytov, nehnuteľnosť, o vlastníkov ktorej ide, akých konkrétnych hospodárskych údajov sa sprístupnenia domáha a v súvislosti s akými bytmi. Zároveň bol navrhovateľ vyzvaný, aby predložil listinné dôkazy na podporu svojich tvrdení. V odôvodnení súd len uviedol, že petit návrhu na začatie konania je nejasný a nezrozumiteľný, nakoľko nie je konkrétne uvedené, ktorým vlastníkom bytov má odporca poskytnúť hospodárske údaje, v ktorom bytovom dome, aké konkrétne hospodárske údaje má odporca poskytnúť a ktorých bytov sa to týka.

Odvolací súd poznamenáva, že uvedené uznesenie - výzva na odstránenie väd podania (návrhu) vôbec nezohľadňovala tú skutočnosť, že navrhovateľ nie je zastúpený v konaní právnym zástupcom, a že ide o osobu neznalú práva, navyše 87 ročnú. Všetky tieto okolnosti predpokladajú potrebu konkrétnejšieho a jasnejšieho vysvetlenia pre účastníka, ako je potrebné návrh doplniť. Hoci navrhovateľ sa vo svojom návrhu domáhal „uloženia povinnosti odporcovi poskytnúť vlastníkom bytov v bytovke na požiadanie všetky hospodárske údaje súvisiace s hospodárením bytov“, a takéto použitie množného čísla môže vyvolávať dojem podania žaloby v mene viacerých vlastníkov bytov, súd navrhovateľa jasne nevyzval, aby mu ozrejmil, či návrh podáva len sám za seba, alebo za viacerých vlastníkov bytov (a v takom prípade na základe čoho koná aj za ostatných). Aké konkrétne listinné dôkazy na podporu svojich tvrdení má navrhovateľ súdu predložiť, súd ani neuviedol.

Na túto nedostatočnú výzvu súdu reagoval navrhovateľ podaním zo dňa 17.7.2013, doručeným súdu dňa 22.7.2013, v ktorom jasne uviedol, že je vlastníkom bytu č. XX v bytovke na J. ulici 9, súp. č. XXXX, pričom bytovka pozostáva zo 16 bytov (menovite uviedol všetkých vlastníkov), a jeho byt je zapísaný v katastri nehnuteľností pod č. V-XXXXX/XX zo dňa 23.3.1999 na pozemku č. XXXX/X o výmere 420 m². Jasne teda konkretizoval byt, ktorého je vlastníkom, ako i bytový dom, v ktorom sa predmetný byt nachádza. Zároveň uviedol, že podstata jeho žaloby spočíva v tom, že mu správca neumožnil podľa § 11 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. nahliadnuť do dokladov o hospodárení v bytovke, a zdôraznil, že ako spoluvlastník má dokonca povinnosť poznať všetky hospodárske údaje o dome, ak sa má podľa § 14 podieľať na riadení a správe domu. Z uvedeného je zrejmé, že do dokladov týkajúcich sa správy domu alebo čerpania fondu prevádzky, údržby a opráv chce navrhovateľ nahliadať sám za seba ako vlastník konkrétneho bytu, a tohto práva sa nedomáha aj za vlastníkov ostatných bytov.

Napriek tomu súd prvého stupňa napadnutým uznesením návrh navrhovateľa odmietol.

Podľa názoru odvolacieho súdu však na takýto postup nebol dôvod. Navrhovateľ vo svojich podaniach uviedol skutkové tvrdenia, ktoré sú podstatné a rozhodujúce pre konanie vo veci, a z ktorých možno jednoznačne vygenerovať základné náležitosti návrhu na začatie konania tak, že nemožno hovoriť o

nedostatkoch, pre ktoré nie je možné pokračovať v konaní. Už z prvého podania navrhovateľa je zrejmé, že návrh podáva ako vlastník bytu voči správcovi bytového domu, a označenie odporcu je plne v súlade s požiadavkami ust. § 79 ods. 1 O.s.p.. Okolnosť, že nepreukázal pasívnu legitimáciu odporcu však v žiadnom prípade nemôže byť dôvodom odmietnutia návrhu, pretože ak sa v konaní preukáže, že odporca nie je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, takáto skutočnosť je dôvodom na zamietnutie žaloby. Žalobný návrh navrhovateľa sa skladá z dvoch častí - domáha sa svojho práva vlastníka bytu podľa § 11 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktoré mu odporca neumožňuje realizovať, ako aj zaplata konkrétnu sumu od odporcu. Petit návrhu je tak dostatočne určitý na to, aby súd vo veci konal. Pretože súd prvého stupňa návrh navrhovateľa odmietol, hoci podanie navrhovateľa nemá také nedostatky, ktoré by bránili súdu vo veci ďalej konať, postupom súdu sa navrhovateľovi odňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.